

શ્રીમુખે સરસ્વતી વહી,
મોક્ષ મૂળ અહો ! મહા જ્ઞાન-દાની સ્વૈ.
સંજ્ઞા-સિદ્ધ પ્રત્યક્ષ મહી,
વીતરાગ પ્રાગટ્ય નિત્ય અમી અહીં.---શ્રીમુખે...

મહદ પુણ્ય આધારે, મનખારૂપ મંદિર;
સ્વપ્નસ્થ પ્રતિષ્ઠા, મૂર્તિનું મુખ બહિર.

જન્મ-મોત બેઉ છેડે ભય,
કાશીની જો કરવત વેદનામય.

મડદાં ફોલે મન ઊધઈ,
અવસ્થામાં એકાકારે સ્વગત જગત-ભય.---શ્રીમુખે...

અરૂપ મૂર્તિ પર, પરમાણુ જંજીર;
અંતરઆશયની, સાંકળિયું ભાવ-ભીડ.

પડળ કાંચ નયન અંધ ક્ષય,
ક્ષણે ક્ષણ આયખું કાપતું વિષય.

વકગાંઠ અવળું ભાળે ભૈ,
ચિત્ત-બુદ્ધિ સંઘરે ગટર બદબોઈ.---શ્રીમુખે...

દેખવું ને દાઝવું, વિકલ્પો કરડે ખૂબ;
તન-મનની વળગણો, પોતે કલ્પેલાં રૂપ.

અંધારુંયે અંધ દેખે નહીં,
અંધારાં ઓગાળે 'ઈ' જ જ્ઞાન સૂર્યોદય.

વિકલ્પોનો થાય જ્યાં વિલય,
મુક્ત ધૂન ગુંજે મન-મોક્ષાલય.---શ્રીમુખે...

દેહની ક્રિયાઓ સર્વ, સ્વયં ચાલે આપોઆપ;
મૂર્છાભાવ સામ્મીપ્તે, જીવ ખાય ભૂલથાપ.

વ્યોમ-ભોમ ચરાચરની મહી,
વીતરાગ પ્રકાશમાન પ્રાગટ્ય અહીં.

‘અંબેલાલા’ દેહ મહીં નહીં,
એ તો ધૂમે આરપાર બ્રહ્માંડે જઈ.---શ્રીમુખે...

નિરાસક્ત અંતઃકરણ, ‘દાદા’નું શુદ્ધ દિલ;
ચારે દીવાલે લખ્યું, મૂળ મોક્ષમાર્ગી ‘વિલ’.

દસ્તાવેજ કરારે જો સહી,
મહાત્માનાં કરણ-ભવ ‘દાદે’ લીધાં લઈ.

કાળ-કર્મ-માયા અડે નહીં,
ભવ્ય-જ્ઞાન ‘અક્રમ’ની વાત થાય નહીં.---શ્રીમુખે...

અતિ, મહાદુર્લભ, જ્ઞાન-જ્ઞાન સમાગમ;
ફક્ત શુદ્ધ ભાવના, દર્શનથી તૂટે બંધ.

બુદ્ધિને ચરાવશો નહીં,
અન્યથા ભેજાંનું ભેલી જાશે દહીં.

સૂક્ષ્મતમા સરસ્વતી વહી,
મોક્ષ મૂળ નવનીત પ્રગટ્યું અહીં.---શ્રીમુખે...

